

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/292731>

10

THESES
JURIDICAE INAUGURALES,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

BERNARDI TER HAAR,

THEOL. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS.

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

ARNOLDUS JOHANNES JACOBUS VAN DEN HEUVEL,

Rheno-Trajectinus.

A. D. XXII M. JUNII A MDCCCLIX. HORA X.

Trajecti ad Rhenum,
APUD J. DE KRUIJFF.
MDCCCLIX.

THE
UNIVERSITY OF
THE STATE OF
NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 1871
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE
IN ANSWER TO A
RESOLUTION PASSED
BY THE SENATE
MAY 1869
AND
CONFIRMED
MAY 1870
ALBANY:
ANDREW FLETCHER,
STATE PRINTER.
1871.

THESES.

I.

Ususfructus vestimentorum pro vero ususfructu est habendus, nisi contrarium certe constiterit.

II.

Creditori, qui cum magistro navis contraxit, electio competit, num ordinaria actione cum ipso, an executoria actione, cum exercitore agere velit.

III.

Non est antinomia inter L. 1 § 1 D. *Nautae cautiones* et L. Unic. § Ult. D. *Furti adversus naut.*

IV.

L. 3 § 2 D. *Commodati* cum lege 3 D. *de conduct.*
Triticaria conciliari potest.

V.

Legalisatio, quae dicitur, actuum status civilis, semper est necessaria, nec refert, an quis extra locum domicilii an eo ipso loco, quo officialis, qui iis actibus praest, munere suo fungitur, iis uti velit.

VI.

Verba art. 396 Cod. Civ. Neerl.: *„hetzij bij elke andere authentieke akte”* comprehendunt etiam instrumentum coram iudice cantonnali factum.

VII.

Patri, cui tamquam prodigo, bonorum suorum administratio interdicta cuique curator datus est, jus liberorum suorum factis contractibusque consentiendi negandum est.

VIII.

Foro cessio mariti efficit, ut etiam uxor publice mercaturam agens, quaecunque bonorum communio inter conjuges obtinuerit, foro cessisse habeatur.

IX.

In art. 1063 Cod. Civ. Neerl. verba: "*bij gebreke van de andere*" intelligenda sunt de casu, quo alter executor absentia aliave justa causa impeditus est.

X.

Quum mater, mortuo marito, non est tutrix, domicilium minoris est apud tutorem.

XI.

Assecuratio non est origine Batava nec Romana.

XII.

Verificatio aeris alieni mercatoris, qui foro cessit, non irrita fit omissis epistolis ad creditores mittendis ex art. 817 al. 2 Cod. Mercat. Neerl.

XIII.

Consulatus maris temporis quo confectus est, ratione habita, merito habenda est compilatio summis laudibus tollenda.

XIV.

Ordinationem Philippi II, quam per ducem Alba-

num ferri jussit, anno 1570 promulgatam, de jure maritimo, vim juris in nostra patria habuisse, defendimus.

XV.

Contractus inter exercitores singularis species societatis est.

XVI.

Nullum naulum quasi vectoris debetur a matre, pro partu in navigatione edito.

XVII.

Art. 4, N°. 3. Cod. Mercat. Neerl. interpretatione est restringendus, ne cum art. 3. collisio sit.

XVIII.

Qui tabellioni falsi reo praesto fuerunt privati, non eadem poena, qua tabellio, plectendi sunt, sed ex art. 147 Cod. Poen.

XIX.

Notio delicti flagrantis ex art. 38 Cod. Quaest. Crim. Neerl. nimis late patet.

XX.

Per carceris civilis remedium sententiam condemnatoriam poenalem exsequi possumus, etiamsi illud in ipsa sententia expressum non sit.

XXI.

Art. 611 Cod. Quaest. Crim. Franc. praefendus videtur, vagae et subobscurae constitutioni art. 421 Cod. Quaest. Crim. Batavi.

XXII.

Persecutio et punitio piratarum, quippe jura humanitatis violantium, omnibus gentibus competunt.

XXIII.

Zal de Statistiek behoorlijk en nuttig kunnen werkzaam zijn, dan is bij haar ecne zeer groote centralisatie onmisbaar.

XXIV.

Meerdere beschaving leidt tot meerdere voortbrenging en verbruiking van rijkdommen, en omgekeerd.

The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is equivalent to the problem of finding
 the minimum of a certain function. This function
 is defined as follows: Let $f(x)$ be a function
 defined on the interval $[a, b]$. Then the
 minimum of $f(x)$ on $[a, b]$ is the value of
 $f(x)$ at the point where $f(x)$ is least.
 It is shown that this minimum is attained
 at a point where $f'(x) = 0$. This is the
 necessary condition for a minimum. The
 sufficient condition is that $f''(x) > 0$.
 The problem is then solved by finding the
 minimum of the function $f(x)$ on the
 interval $[a, b]$. This is done by finding
 the points where $f'(x) = 0$ and comparing
 the values of $f(x)$ at these points with
 the values of $f(x)$ at the endpoints a and
 b . The minimum value is the smallest of
 these values.